

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘΜ. 51

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

Τιμή συνδρομῆς: διὰ τὴν Ἑξωστειρικὴν Δραχ. 12, προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν, διὰ τὸν Ἑξωστειρικὸν Φράγ. 20 προπληρωτέα καθ' ἔτος· Διεθύνσεις τῆς ἐφημερίδος κάτωθεν τῆς οἰκίας Α. ΜΕΛΛΑ, πλησίον τοῦ Ταχυδρομείου.

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆς 4 Ἰανουαρίου 1876.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

Περιώνυμός τις κοιλιόδουλος, ὁ Σαβαρῖνος ἂν δὲν ἀπατώμεθα, ἔλεγεν ὅτι τὰ καλὰ φαγητὰ πρέπει νὰ ἑμοιάζωσι τὰ ῥητὰ τῆς Γραφῆς, τὰ ἐν ὀλίγαις λέξεσι πολλὴν περιέχοντα οὐσίαν. Σύμφωνας τῇ ἐπαγγελίᾳ ταύτῃ ἦτο ἡ κατωτέρω συνταγὴ τοῦ ἀρίστου καθ' αὐτὸν τῶν ἐδεσμάτων:

«Αἶθε ἐλαίαν καὶ θῆς αὐτὴν ἐν τῇ κοιλίᾳ κίχλας· τὴν κίχλαν ταύτην κλείσῃς ἐντὸς περδικίου καὶ τὸ περδικίον ἐντὸς φατιανοῦ. Ὅπτῃσον τὸ οὕτω κερυκευθὲν πτηνὸν καὶ ἔπειτα ἀνοίξας αὐτὸ, ρίψε τὸν φασιανὸν, τὴν περδικία καὶ τὴν κίχλαν καὶ φάγε μόνην τὴν ἐλαίαν, ἥτις θέλει περιέχει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἄρωμα καὶ τῶν τριῶν.»

Ἡ συνταγὴ αὕτη εἶναι καθ' ἡμᾶς τὸ ἄκρον ἄωτον οὐ μόνον τῆς μαγειρικῆς τέχνης, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλευτικῆς εὐγλωττίας. Οἱ ἡμέτεροι ἡμῶς ἀγορηταὶ ἀνήκουσιν εἰς ὅλως διάφορον σχολὴν. Μικροσκοπικὸν κόκκον οὐσίας ἀναλύουσιν εἰς πῖθον λέξεων, τὸ περιεχόμενον τοῦ πῖθου τούτου κενόνουσιν εἰς λίμνην ἀπεραντολογίας, ἐξ ἧς ἀντλοῦντες τὸ ἀραιὸν ῥευστὸν κατακλύζουσι τὴν βουλήν διὰ τριῶρων καὶ τετραῶρων ἀρδεύσεων.

Ἡ συνάδελφος ἡμῶν «Punch», ἐφ' ὅσον συνεδριάζει τὸ Κοινοβούλιον, προσφέρει καθ' ἑβδομάδα εἰς τοὺς ἀναγνώστας αὐτῆς φλυζάνιον ποτοῦ τινος, ὅπερ ἀποκαλεῖ «Essence of Parliament», ἧτοι «κοινοβουλευτικὸν ἀπόσταγμα». Τοιαύτην σκευασίαν ἐπιχειρήσαντες πολλοὶ καὶ ἡμεῖς νὰ παρασκευάσωμεν δι' ἑξατμίσεως τῆς αὐτόχθονος ῥητορείας, ἠναγκάσθημεν πάντοτε νὰ παραιτηθῶμεν τῆς ἐπιχειρήσεως, μὴ εὐρίσκοντες ἀποστακτικὰς μηχαν-

νάς ἀρκούσας πρὸς συμπύκνωσιν τοιοῦτου ῥευστοῦ. Μετὰ τρεῖς καὶ τέσσαρας ἑξατμίσεις τὸ πρῶτον τῆς ἀποστάξεως παρίστατο ὡς πρῶτερον ὑδατῶδες, καὶ τοιοῦτον πάντοτε ἀπέμεινε, μέχρις οὐ ἐξηντλοῦντο ἡ ὑπομονὴ ἡμῶν καὶ τὰ ξύλα.

Ἐπὶ Κερόλου τοῦ μεγάλου ἦνθει ἐν τῇ δυτικῇ Εὐρώπῃ ἰδιαίτερα τὴν τάξιν σοφῶν ἀνθρώπων, οἵτινες εἶχον ἀναγνώσει τὸν Ἀριστοτέλη, καὶ μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν ταύτην ἐπορίζοντο τὸν ἐπιούσιον ἄρτον ὀμιλοῦντες ἐκ τοῦ προχείρου εἰς ὀμηγήρεις περὶ «Παντὸς γνηστοῦ πράγματος καὶ πικρῶν ἄλλων ἀκόμη», «De omni re scibili et euidisiam aliis». Ὡς ἀπόγευμα τῆς τριαυτῆς εὐγλωττίας παραθέτομεν τὸ ἐξῆς χωρίον τοῦ τότε ἀκαδημαϊκοῦ Ἀλκουίνου: «Ὁ θάνατος εἶναι ἀποδημία εἰς ἀγνώστους ὄχθας, ὄχθη δὲ λέγεται τὸ ὄριον τῆς θαλάσσης, ἥτις εἶναι ἡ κατοικία τῶν ἰχθύων καὶ ἡ λεωφόρος τῶν πλοίων κτ.λ.

Ἄν εἰς τὴν περικοπὴν ταύτην τοῦ Ἀλκουίνου προσθῶμεν καὶ τὸν ὑπὸ τοῦ ἀρίστου τῶν ἡμετέρων ῥητόρων, τοῦ κ. Ἐπ. Δελιγεώργη, ὀρισμὸν τοῦ πλοίου, «τὸ πλοῖον εἶναι κινητὸν προωρισμένον τὰ μέρη ἀπομεμακρυσμένον», θέλομεν ἔχει πλήρη εἰκόνα τῆς εὐγλωττίας, οἷα ἤκαζεν ἐν Εὐρώπῃ μεσοῦντος τοῦ ἐνάτου αἰῶνος καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ Βουλῇ λήγοντος τοῦ δεκάτου ἐνάτου.

Ὡς αἱ λοιπαὶ ὀγδοήκοντα τέσσαρες ἡμῶν ἐν Ἀθήναις συνάδελφοι, οὕτω καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει τὸν στενογράφων τῶν ἐπιπέδων θεωρίῳ τῆς Βουλῆς, παρ' οὗ καθ' ἑβδομάδα λαμβάνει φύλλα χάρτου, ἱκανὰ πρὸς κατασκευὴν ἐκ τὸν τοῦλάχιστον πετειναρίων. Ἄλλ' ἂν πρὶν δώσῃ εἰς αὐτὰ τοιοῦτον προορισμὸν, ζητήσῃ νὰ διδαχθῇ τι νεώτερον παρὰ τῶν ἡμετέρων ῥητόρων, τοῦτο μόνον μαθάνει: «Ὅτι τὸ Σύνταγμα εἶναι λογικόν» ὅτι ὁ πατριωτισμὸς εἶναι καθήκον πρὸς τὴν πατρίδα, ὅτι τὸ νόμισμα ἔχει αὐ μόνον

ἴσως ἀλλὰ καὶ σχῆμα» ἀπαρχλλάκτως ὅπως ἐκ τοῦ νεωστὶ ἀνκτεῖλαντος περιοδικοῦ ἢ Ἀθηναῖς ἐδιδάχθημεν ἔτι «ἡ καθαριότης τοῦ στόματος εἶναι ἀναγκαία πρὸς διατήρησιν τῶν ὁδόντων.»

Ἐν τούτοις εἰς ἐκστόμισιν, ἀκρόασιν καὶ στενογράφησιν ἀγορεύσεων, αἵτινες οὐδὲν ἄλλο εἶναι εἰμὴ κομβολόγια τοιούτων μαργαριτῶν, αἱ ἡμέραι διαδέχονται τὰς ἡμέρας καὶ αἱ σύνοδοι τὰς συνόδους, καὶ μένουσιν ἀνεύθυνοι οἱ ὑπουργοί, μεταίωρος ἢ ἀξία τοῦ ταλήρου, ἀνοικτὴ ἢ θύρα τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν εἰς ὄργηκατα καὶ ἕνα ὑπεραριθμους γραφεῖς καὶ προσιτὴ ἢ ἐκλογικὴ κάληππ εἰς θηλάζοντας ἢ ἀποθανόντας ἐλλογεῖς.

Ἐν Γαλλίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, κατὰ πάσας τὰς πολυανθρώπους συνοικίας, βλέπει τις ἐστημένα ξύλινα παραπήγματα, καὶ ἐντὸς αὐτῶν γερόντια διοπτροφόρα, ἔχοντα τράπεζαν μετὰ χαρτίου καὶ καλαμάριον ἐνώπιόν των, καὶ παρ' αὐτοῖς ἔτὲ μὲν στρατιώτην, ὅτὲ δὲ μαγεύρισσαν, ἀχθοφόρον ἢ γεωργόν. Τὰ ἀγαθὰ ταῦτα γερόντια εἶναι οἱ λεγόμενοι «δημόσιοι γραφεῖς» ἢ σκρίπτορες κατὰ τοὺς Βυζαντινοὺς· ἀναδεχόμενοι νὰ συντάσσωσι ἀντὶ ἐκτῶν σολδίων τὰς ἐπιστολάς τῶν ἀγραμμάτων, οὐχὶ καθ' ὑπαγρέουσιν, ἀλλ' ἐξήγουντος εἰς αὐτοὺς ἐν συντόμῳ τοῦ στρατιώτου τί ἔχει νὰ εἴπη εἰς τὴν μαγεύρισσαν ἢ τοῦ ἀποδικομένου γεωργοῦ εἰς τὴν Πηνελόπην του.

Τὴν παραδοχὴν τοιούτου τινος συστήματος νομίζομεν κεντεπεύγουσαν πρὸς σωτηρίαν τῶν ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεων ἀπὸ τοῦ πελάγους τῆς πολυρητορείας. Ἐκαστον κόμμα δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕνα ἐρμηνευτὴν, ἐννοοῦντα τὴν γλῶσσαν τῶν μὴ εἰδῶτων νὰ λαλῶσι καὶ μεταδίδοντα τὰς ἰδέας αὐτῶν εἰς τὴν Βουλὴν.

Τὸ καθ' ἡμᾶς φρονοῦμεν ὅτι πρὸς πρακτικὴν διαφώτισιν τῆς Βουλῆς ἐπὶ τῶν ἀναφρομένων ζητημάτων ἀρκεῖ ὁ κ. Τρικουπὴς· πρὸς θάμβωσιν αὐτῆς διὰ τῆς εὐγλωττίας του ὑπεραρκεῖ βεβαίως ὁ κ. Δεληγεώργης καὶ πρὸς ψυχαγωγίαν τῆς ὁ κ. Ζωχιός.

Εἰς τοὺς λοιποὺς ῥήτορας εὐχεται ὁ «Ἀσμοδαῖος» εἰρηλωτικῶν ἰχθύος, παραθέτων κατωτέρω ἀπόσπασμα ἀγορεύσεως τοῦ ἀξιότιμου κ. Μπούμπουλη, ἵνα ἀποδείξῃ πόσον εὐσεβὴς εἶναι ἡ εὐχή του. Θ.

Σενογραφικὸν ἀπόσπασμα ἐκ τῆς ἀγορεύσεως τοῦ βουλευτοῦ κ. Μπούμπουλη περὶ κατασκευῆς Πρωτοδικείου ἐν Κορινθίᾳ.

Κύριοι Βουλευταί, ἡ πρότασις περὶ πιστώσεως Πρωτοδικείου τοῦ Κυρίου Ὑπουργοῦ διὰ τὴν Ἐπαρχίαν τῆς Κορινθίας εἶναι πρότασις λίαν ἐπαινετωτάτη. Ἡ αἰτία διὰ τὴν κατασκευὴν τοῦ Πρωτοδικείου τῆς Κορινθίας εἶνε τριπλάσια· α) εἶναι ἀνάγκη τῆς κοινωνίας, διότι ἡ κοινωνία τῆς Κορινθίας δικαιοῦται νὰ ἔχῃ Πρωτοδικεῖον διότι δὲν ἔχει συγκοινωνίαν· β) εἶναι καὶ ἀνάγκη πολιτικὴ διότι ἡ παραχώρησις ἐνὸς Πρωτοδικείου εἰς τὴν Κορινθίαν εἶναι ἀπαίτησις τῆς ἱστορίας. Ἡμεῖς θέλετε οἱ ξένοι πρῶτην προρὰν διερχόμενοι ἀπὸ τὴν Κορινθίαν νὰ ἐννοήσουν ἀπὸ

τὰ πρῶτα αἰσθήματα τοῦ πολιτισμοῦ, τὰ αἰσθήματα τῆς Ἑλλάδος, ὅταν δὲν ἔχῃ Πρωτοδικεῖον νὰ δικάζῃ τὰς δίκας; Ὁ μακαρίτης Ὁθων εἶχεν εἰς τὸν νοῦν του καὶ τοὺς εἶπε καὶ τοὺς ὑπεσχέθη νὰ ἐγκαταλείψωσι τοὺς οἴκους των διότι εἶχον πυρετοὺς, ἀλλὰ πολλάκις τοὺς τὸ ὑπεσχέθη καὶ ἡ Κυβέρνησις καὶ πολλάκις τὸ ἐπανέλαβεν, ἐν τούτοις ἐξ ὧν τοὺς ὑπεσχέθη τίποτε δὲν ἐπραγματοποίησε· γ) ἡ παραχώρησις τοῦ Πρωτοδικείου εἰς τὴν Κορινθίαν εἶναι καὶ ζήτημα διὰ τὴν ἱστορίαν. Γελάτε! Γελάτε! Ἀλλὰ θὰ σιωπήσετε, ὅσον καὶ ἂν γελάτε, διότι ἐγὼ ἔμιλλῳ διὰ τὴν ἱστορίαν, ἢ ὅπως δὲν γελά' καὶ ἂν γελάτε ἀκόμη, δικαιοῦμαι νὰ οἰκτείρω ἐκ βάθους καρδίας τοὺς γελῶντας, περιφρονῶν τὸν σαρδονικὸν γέλωτα. Ἀναγνωρίζω τὴν ἀνάγκην διὰ πολλὰς ἐπαρχίας Πρωτοδικεῖων καὶ ἐλπίζω ἄνευ οὐδεμιᾶς αἰτιολογίας ἢ Βουλῆ νὰ παραδεχθῇ τὴν παλαιολογίαν τῆς κατασκευῆς Πρωτοδικείου ἐν τῇ Κορινθίᾳ κτλ.

ΣΚΗΠΕΣ

Τὸ πυρλαϊκὸν ζήτημα εὐρίσκεται εἰς τὴν ἀκόλουθον στάσιν: ὁ ἀξιότιμος κ. Πύργας δέχεται συγχαρητήρια ἐπὶ τῷ διορισμῷ αὐτοῦ, οἱ δὲ μὴ ὀρεγόμενοι τοιούτου συναδέλφου καθηγητῆ εὐρίσκονται ἐνώπιον φοβεροῦ διλήμματος· διότι ἂν μὲν θελήσωσι νὰ διαμαρτυρηθῶσιν ἀπὸ τοῦδε, ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς δύναται ν' ἀπαντήσῃ αὐτοῖς ὅτι οὐδὲν ἐγένετο, ἂν δὲ περιμείνωσι τὴν ἐπίσημον κοινοποίησιν τοῦ διορισμοῦ, θέλει ἀπαντήσῃ, ὅτι τὰ γινόμενα οὐκ ἀπογίνονται.

* *

Ὡς λύσιν τοῦ τοιούτου κόμβου, ὁ «Ἀσμοδαῖος» λαμβάνει τὸ θάρρος νὰ ὑποβάλῃ εἰς τοὺς κ.κ. καθηγητὰς τὸ σχεδὸν τῆς ἀκολούθου κοινοποιήσεως πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας.

Κύριε Ὑπουργέ,

Ἀπὸ τινῶν ἡμερῶν κυκλοφορεῖ ἀπαισία φήμη, καθ' ἣν ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, πιεζομένη ὑπὸ κ. τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὑπεβάλετε ἤδη εἰς τὴν βασιλικὴν ὑπογραφὴν διάταγμα, δι' οὗ ὁ κ. Πύργας διορίζεται καθηγητὴς ἐν τῷ Ε. Πανεπιστημίῳ.

Ἡ καθ' ἐκάστην ἐπίτασις τῆς διαδόσεως ταύτης, παρέχει εἰς τοὺς καθηγητὰς τῆς ἱατρικῆς σχολῆς τὴν εὐκαιρίαν νὰ διαδηλώσωσι τὴν πρὸς ἡμᾶς ὑπόβλησιν των, βεβαιοῦντες τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα ὅτι ἐθεώρησαν ὡς συκοφαντίαν κατὰ τοῦ χαρακτήρος καὶ τῆς γνωστῆς Ὑμῶν νοημοσύνης, ὅσα ἐβρέθησαν περὶ τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Πύργα, ὅστις, ἂν ἠλήθευεν, ἤθελεν ἔχει ἄμεσον συνέπειαν τὴν ἐν σώματι παραίτησιν ὀλοκλήρου τῆς ἱατρικῆς Σχολῆς.

Δέξασθε κτλ.

* *